

4457 3die Beh. af Finantsloof. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 4458

støtter denne Bevillings Nødvendighed ikke blot paa økonomiske Hensyn, men paa Bevillingens Anvendelse paa en saa minderig Bygning som Sorø Kirke. Denne Kirke er ikke blot den største af vore Klosterkirker, men den er til dels større end Domkirkerne; jeg skal i den Henseende nævne, at den overgaar Viborg Domkirke, i alt Fald som den var tidligere, og Ribe Domkirke i Størrelse. Jeg skulde nu tro, at naar Rigsdagen i en Række af Aar har anvendt betydelige Summer til Restauration, f. Ex. af Viborg Domkirke, som dog vel neppe i Henseende til arkitektonisk Skønhed og historiske Minder kan siges at staa over Sorø Kirke, vil det være aldeles urimeligt, om Rigsdagen vilde negte mellem 4 og 5,000 Rbd. til Dekorationer, thi Andet er der ikke Tale om, i Sorø Kirke; saa meget mere som det jo ikke er Statskassen, der betaler dette Beløb, men Sorø Akademi. Det er 300 Aars siden, at Sorø Kirke undergik en Hovedreparation; det var i Begyndelsen af det 16de Aarhundrede. Jeg skulde tro, at det efter 3 à 400 Aars Forløb ikke vilde være urimeligt at anvende en Sums Penge til en Hovedreparation af en saa minderig Bygning, som Sorø Kirke er, en saa minderig Bygning, som omslutter Støvet af de Mænd, hvis Navne have givet hele Danmark Glands paa den Tid, da Danmark virkelig var en Stormagt, en Kirke, som endnu staaer fra det tolvte Aarhundrede, og som saaledes er et af de ældste arkitektoniske Minder her i Landet. Den ærede Minister har citeret et Skjøn over Sorø Kirke, som mere end min Tale godtgjør det Beretigede i, at han fordrer en saadan Bevilling. Under dette Skjøn, som saaledes foreligger, staa tre Navne, som borge for, at Begjeringen har sin Nødvendighed; det er et Skjøn, afholdt af to af Danmarks første Arkitekter og af en Mand, der som Arkæolog har europæisk Berømmelse. Jeg skulde tro, at en Bevilling af 4 à 5,000 Rbd. efter et saadant Vidnesbyrd ikke er Andet end en simpel Retfærdighedsakt. — Der er dernæst under Nr. 49 stillet

et Forslag om, at Anmærningen: at ingen Lærer kan erholde fast Ansættelse ved Sorø Akademi, skal udgaa. Jeg tillader mig at understøtte dette Forslag; jeg har allerede talt for det ved 2den Behandling, og jeg skal ikke gjentage Grundene for det. Af de øvrige Forslag, som her foreligger, vil jeg søie min Anbefaling af det, der staaer under Nr. 39, til de Anbefalinger, som dette Forslag allerede har faaet. Af alle de Lokalteter, som jeg kjender i Danmark, tror jeg, at Høu er en af dem, der fortrinsvis fortjene at faae en selvstændig Kirkebygning. Dette Forslag er ikke Andet end en Fortsættelse af flere andre Bevillinger, som Rigsdagen har givet til lignende Kirkebygninger. Den første Bevilling af denne Slags var, saavidt jeg mindes, til en Kirke paa Eist, medens Eist endnu hørte til Danmark, og derefter er der givet flere lignende Bevillinger; lige foran nævnes der jo en Bevilling til en Kirke, der, i det Mindste hvad den affides Beliggenhed angaar, har en ligeartet Lokaltet med Kirken paa Høu.

Ordføreren: Det er mig i Almindelighed en Sorg, naar det ærede Medlem her ligeoverfor, som nu satte sig, taler, thi det er sjældent, at jeg er enig med ham i, hvad han siger, men det forholder sig paa en ganske anden Maade, naar han taler om Sorø. Det forekommer mig nemlig, som om det ærede Medlem staaer som en dobbelt politisk Personlighed: en, naar han taler om andre Ting, og en anden, naar han taler om Sorø, og i hans Egenskab som Orator kan jeg som oftest nøie slutte mig til det ærede Medlem. I saa Henseende følger jeg hellere ham end det ærede Medlem, der har sin Plads her tæt ved (Dinesen), og som jeg i andre Spørgsmaal ganske vist sympathiserer mere med, men hans Anskuelse om Sorø — ved hvilken jeg ikke skulde have dvælet, hvis de blot være komne frem idag — gjør mig meget ondt. Jeg tror, han har Ret, ikke i at han fordrer en bedre, rigere og frugtbare Anvendelse af alle vore Mid-